

Bet. og Indst. ang. Andr., tilst. Andragendeuds.

alle Maader generet ham, lod Hr. Scholten hans Indbo sælge for 120 Kr.; desuden forhød han Andragerens Leiere at betale deres Leie til ham, hvoraf Følgen blev, at Andrageren ikke kunde betale sine Renter og Skatter, hvisaarsag hans Eiendom blev stillet til Auktion, og han, der maatte siges at være en efter Omstændighederne ret velstaaende Mand, idet Eiendommen kunde anslaaes til en Værdi af 20,000 Kr., gif ud af Affæren, blottet baade for Penge og det allersvøndigste Indbo. Han paastaar, at dette Resultat skyldes en ulovmedholdelig Optræden fra Hr. Scholtens Side, idet ikke blot Protokolltilførlerne vare urigtige, men Pleiebatteren tillige blev bearbejdet i Fængslet paa forskjellig Maade, saa at hun fragik sit Udsagn, hvilket hun dog senere, da hun blev voksen, har hævdet og bevidnet i Retten (1871) og fremdeles kan bevidne. Han andrager derfor om, at den stedfundne Retsforfølgning maa blive gjort til Gjenstand for en upartist Undersøgelse. Da der ikke blev taget noget Hensyn til et lignende Andragende, som han ifjor indgav til Folkethinget, og han antager, at dette har sin Grund i en Skrivelse, som i Anledning af Andragendets Fremkomst blev sendt Andragendets Indbringer fra Hr. Scholten, gjennemgaar han denne Skrivelse for at paavise, at dens Indhold er i allerhøieste Grad urigtigt. Hr. Scholten omtaler Andrageren som en Person, der i sin Tid er straffet med Fængsel paa Vand og Brød; men herimod stiller Andrageren en af Aarhus Byfoged- og Byrskriverkontor under 26de August 1881 udsedt Straffeaattest, hvoraf ses, at Hr. Scholten har begaaet en Feiltagelse, og at Andrageren med Føje kan tilbagevise Beskyldningen for at være en straffet Person. Naar Hr. Scholtenj dernæst har betegnet Andragerens Hustru som en trættefjer og hævnfyg Kvinde af et i det Hele taget slet Rygte, da imødegaaes denne Sigtelse ved Erklæring fra 5 navngivne Mænd i Aarhus, der bevidne, at de kjende hende som en flittig og stræbsom, fredelig og omgængelig Kone. Hr. Scholtens Udsagn i hans Skrivelse, at Andrageren og Hustru „tilstode“ at have gjort sig skyldige i falsk Angivelse, stilles under samme Synspunkt af Upaalidelighed, idet det bemærkes, at Andrageren personlig ikke havde Noget at tilstaa, og at det er usandt, at hans Hustru afgav Tilstaaelse i den nævnte Retning. Og saa paa andre Punkter siges Hr. Scholtens Erklæring at stride mod det virkelig Passerede, og Andrageren formener derfor, at der ikke kan tillægges den nogen Betydning til Stade for hans Andragende, men at den tvertimod maa styrke dette.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

28. Andragende fra 289 Beboere af Rønne og Omegn (Skibsførere, Skibsarbejdere, Fiskere o. A.) angaaende Nødhavnsspørgsmaalet paa Bornholm. (Indbragt den 29de Marts 1882 ved Folkethingetsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, B Lem).

Da de hidtil paa Rigsdagen og i Pressen fremkomne Udtalelser om Anlæg af en Nød- eller Tilflugtshavn ved Bornholm udelukkende have fremhævet Dens Østkyst, særlig Næsø, som gunstigt for et saadant Anlæg, tilfugte Andragerne at henlede Opmærksomheden paa, at den foreslaaede Undersøgelse ved en sagkyndig Kommission bør udstrækkes til ogsaa at omfatte Vestkysten, idet de formene, at særlig Rønne vil være heldig for et Anlæg som det nævnte. Ved denne By findes den største og bedste af Dens Havne, der uden stor Bekostning kunde udvides saaledes, at den blev tilstrækkelig som Tilflugtshavn. Naar man har fremhævet, at et under Østkysten opankret Skib vanskelig i en vestlig Storm vilde kunne krydse op til Rønne, bemærkes hertil, at det maa anses som et næsten utænkeligt Tilfælde, at Jøderen af et Skib, som allerede har en god Underplads i Væ af Østbornholm, skulde bestemme sig for at krydse op til Rønne. Den Indvending, at en Nødhavn paa Vestkysten er udsat for at blive blokeret af Is, naar Løbrud indtræffer med vestlig Vind, lægge Andragerne ligesaa lidt Vægt paa; thi naar sidste Vinter undtages, har Sligt ikke fundet Sted i Mandts Minde. — Rønne Havn har tvertimod altid viist sig at være en af de Østersøhavne, der sidst tilspærredes af Isen, og blandt de første, som igjen aabnedes efter Isens Opbrud. Paa Liden, hvor Kjøbenhavns Havn har været blokeret af Is, har Posten kunnet befordres mellem Rønne og Sverig, saa længe Forbindelsen overhovedet har været mulig med den svenske Kyst. I det Hele ere Naturforholdene ved Rønne særdeles gunstige for en stor Vred- eller Nødhavn, der ligesom den nævrende Havn vilde have det Fortrin, at den med Lethed kunde anløbes og forlades med alle Vinde, medens det med østlig Storm ofte er umuligt for Seilskibe at passere ind- og udgaende Havnene paa Bornholms Østkyst. Paa denne er Tilstedeværelsen af Bjergningsfartøier af tvivlsom Nytte, idet Skibene i Strandingsstilfælde som oftest blive sønderslaaede mod Klipperne, længe forinden et Redningsfartøi kan tænkes at naae ud til dem. I Rønne er der et Skibsbyggeri og Maskinfabrikker, som kunne paatage sig Reparationer af havareerede Skibe af enhver Slags, for ikke at tale om, at der findes andre Fordele for de Havneegende, som ikke kunne ventes i de mindre Byer. Naar det,